

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Hendriksen, Rasmus Frederik FRA: Lange, Julius Henrik (1885-02-01)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Hendriksen, Rasmus Frederik FRA: Lange, Julius Henrik (1885-02-01)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 194. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000159.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL XYLOGRAF F. HENDRIKSEN (i

Paris

)¹.

Kbhvn., 1. Febr. 1885.

Kære Ven!

Samme Dag, som jeg fik dit Rrev, skrev jeg til den Herrens Mand Provst N. N. Jeg sendte ham Veltalenhed af prima Sort og anslog blidt gamle Erindrings ømme Strænge. Deraf er nu fulgt, at jeg har faaet et Svar, der er saa overvættets venligt — naar man først er trængt igennem en næsten utrolig Haandskrift —, at jeg næsten skammer mig ved at sende det in natura til dig. Om din Sag udtaler han heri: »Min Stemme kan han (nemlig du) være vis paa ; faar jeg én med, hvad jeg ikke tvivler om, saa har han Majoritet; jeg haaber, at det vil gaa.«

Dette ser jo uhyre lovende ud; men jeg tør ikke fordølge for dig, at der senere hen i Brevet findes en Passus, som gør mig lidt betænkelig og synes mig at vidne om, at Hans Højærværdighed alligevel er lidt af et Verdens-Barn og en Politicus, og at han ikke ganske følger Evangeliets Bud om, at eders Tale skal være Ja, ja. Nej, nej, og hvad der er derover, er af det onde.

Han skriver: »Det er ellers underligt nok; samtidig med Deres Brev fik jeg en Skrivelse fra en af Kultusministeriets højere Embedsmænd, om jeg ikke kunde hjælpe en af Friherre Theophilus Hansen varmt anbefalet Haandværker (Stukkatør), der som Haandværker ikke kunde faa ministeriel Understøttelse. Saa er det da godt, at der ad andre Veje kan aabne sig Understøttelse for det Slags Begavelser, af hvilke Landet dog vist ejer ikke ganske faa.«

Jeg havde ogsaa i mit Brev udtrykkelig fremsat, at du af Ministeriet ikke regnedes for at høre under det. Du ser, at dette modsiger aldeles ikke hans bestemte tidligere anførte Udtalelse, som jeg bestandig haaber at s. 195han staar ved. Jeg har ogsaa skrevet ham et lille Svar, hvori jeg udtrykkelig takker for den uden at tale om det andet. Men jeg er bestandig ængstelig for at blæse Triumf for tidlig.

Nu vil jeg haabe »que cela se flasquera«, hvilket er en dansk-fransk Talemaade, som du ikke skal byde Franskmændene.

Her lave vi til provisorisk Finanslov — Riffelforeninger paa Lolland og Sydsjælland — Formaninger fra »Dagsavisen« til, at Soldaterne skulle skyde deres Officerer — Forbud mod samme i Kaserne — Beregninger om, til hvilken Tid af Aaret alt Mandskab er hjempermitteret, saa at kun Rammerne ere tilbage — altsammen meget lovende for en større Forestilling i »Fortvivlelsens Selvtægt«. Jeg antager imidlertid, at der paa en eller anden Maade kommer »røde Plakater«. Dette er rigtignok et tvetydigt Ord, som ogsaa kunde betegne Forestillingens Begyndelse; men jeg tror alligevel ikke paa den.

Nu anmoder jeg dig om at have det godt og at faa godt Udbytte af din Rejse.

Din hengivne

Jul. Lange.